

Метаморфози и автодидактика - нереалистичните очаквания на активистите преди и след студения изборен душ

Иван Даракчиев

Всичките разочарования, които изпитваме, са резултат на нереалистичните ни очаквания, предхождащи съответните събития. Когато разочарованията станат перманентни, тоест системни, те ни вкарват в състояние на постоянна неудовлетвореност, често водеща някои индивиди и до отчаяние. Ако не сме го правили инцидентно преди това, здравият смисъл изисква да се позаемим върху въпроса “Защо е така?”.

Всеки от нас си изгражда някаква представа за света, която в детството наричаме свят на мечти и фантазии. Само с уговорката, че когато ние самите сме децата, си вярваме, и едва когато порастнем класифицираме детския си свят някъде в сферата на приказките, въздушните кули и пясъчните замъци. А новата си, “зряла” вече представа, считаме за еталона на съвършенството, в синопсиса на заобикалящото ни. И почти никой не се сеща, че когато множество пъти - и то по различни поводи - биваме разочаровани от случващото се около нас, независимо дали ни засяга пряко или само косвено¹, това всъщност е крещяща индикация, че представата ни за света се разминава значително (а в много случаи и критично) от обективните реалности около нас. Ситуацията е съпоставима с наблюдения в оптична система (напр. микроскоп): ако предметната масичка не е във фокалната равнина, най-вероятно ще видим двоен образ; трябва да задвижим масичката докато двата образа се слоят, тоест, до попадане във фокус. С други думи, когато нашата представа за света се разминава значително от реалния образ, трябва да направим нещо, за да я коригираме - идеално погледнато, да я съвместим 100% с обективната картина на заобикалящата ни действителност. Инак ни чакат още много проблеми и разочарования.

Ако приемаме горните съждения поне за възможни, възниква въпросът: как да се убедим, че и ние живеем в измислен свят? Ами това всъщност е много просто - допуснете, че и вие сте жертва на нечия пропаганда, допуснете, че сте обработвани денонощно в продължение на години от масовите медии, които са послушни проводници на тази пропаганда, и това е всичко. Мога да ви споделя, че от моята камбанария едни ужасяващи 90% от хората в “развитите страни” са в тази ситуация. Тъжната ирония е в това, че даже когато огромни маси протестират или вдигнат бунт и пр., даже тогава те не го правят защото имат реална представа, а реагират от ярост против несправедливостта спрямо тях, породена от някакъв вторичен фактор - някой или нещо, обвинени за мизерията. Масата търси промяна, но обикновено няма обоснован образ на тази промяна и в резултат почти винаги се задоволява от конкретни, типично незначителни отстъпки, които статуквото прави. След което - козметичните промени докарвайки успокоение - всичко си продължава по старому. И така, докато назрее ситуация, която само коренна промяна на системата може да тушира - за което, обаче, се изисква една значителна част от обществото да е узряла, като поне: 1) след няколко инкрементални корекции на индивидуалния си оптичен образ една значителна част от интелигенцията ревизира становището си по отношение на ситуацията в страната, вкл. собствените си място и роля, и 2) има ясна и широко подкрепена концепция за това, какво следва; тоест наличие на доктрина - в нашия случай за новата, съживената от настоящата кома България. От нашата гледна точка, доктрината ЗАЕДНО, която преди време предложихме /1,2/, просто чака съвместяването на раздвоения образ в съзнанието на съвестните българи...

Следизборни радости и мъки

Преди изборите множеството нови “граждански сдружения”, “нови партии”, съюзи, движения и пр. тръгнаха да агитират за “промяна”, “реформи” и обединение в името на тия “нови инициативи”. Независимо от това, дали бяха спонсорирани от хора/организации/партии в сянка, или бяха истински народни образувания, всички те страдаха от един недъг: целяха се шепа конкретни реформи.

1 Необходимо и достатъчно е само да ни вълнува и интересува...

Концепцията бе “Нека се обединим и постигнем две-три конкретни цели сега, а системата ще променяме по-нататък!”. Този сценарий в нашия опит датира с давност около 20 години, наблюдаван директно в няколко европейски държави, и той не само теоретично, но и доказано на практика не води до нищо². И поради това не оправдава отклоняването на вниманието от главната цел - промяна на цялостната социо-политическа система като единствено лекарство за терминално болния пациент наречен Номенклатурокрация /3,4/. При тази обстановка Дисидентското Движение ЗАЕДНО призова към протестен вот, както и при президентските избори /5,6/.

Очевидно, отказът ни да подкрепим която и да е от “новите” формации, не може да бъде причината всичките тези да се провалят³. Сега остава - след анализиране на резултатите - те да си извадят съответните поуки. Може пък и да се запитат “А дали наистина е възможно да не познаваме реалностите в света - всичките реалности?”. Хомо сапиенс се характеризира с една важна черта - учи се непрекъснато, докато живее. Е, поне тези индивиди от вида, които четат печатното слово...

Резултатите

В Табл. 1 по-долу са приведени най-съществените според нас резултати от парламентарните избори проведени на 26.03.2017 г. Всички останали цифри са от вторичен интерес: съгласно обявените наши цели, задачи, стратегия и логика, те няма как да повлияят благотворно живота на българите, още по-малко да реанимират България. В каквато и форма да се преконфигурира Народното събрание и изпълнителната власт, социо-политическата система като цяло си остава непокътната и механизмите в нея ще продължават да действат точно както и досега⁴.

Табл. 1: Обзор върху най-важните резултати от парламентарните избори на 26.03.2017 г.

Категория	Брой	Избирателна активност (%)	Дял (%)
ИЗБИРАТЕЛИ ОБЩО	7 004 358	100.00	-
ПОДАДЕНИ ГЛАСОВЕ	3 682 151	52.57	100.00
НЕДЕЙСТВИТЕЛНИ	293 423	-	7.97
“Не подкрепям никого”	87 850	-	2.39

Ето какво показват данните изнесени от ЦИК /7/ (виж Табл. 1):

1) Избирателната активност е била само 52.57%. Това е спад с 3.64% спрямо изборите за президент преди 4 месеца. Разбира се, тук трябва да допуснем, че в цифрите няма “мъртви души”, няма фалшификации (като напр. гласуване повече от един път) и пр.

2) Броят на недействителните (включително и “невалидните”) бюлетини е около 300 000 (почти 8% от всички подадени гласове).

3) Броят на “неподкрепящите никого” е около 88 000 (2.4% от всички подадени гласове).

4) Сумарно броят на обявилите се по този способ за противници на статуквото е над 380 000, тоест 10.36% от всички гласували. Това прави 2% увеличение спрямо последното предишно упражнение пред урните.

5) Ако приемем, че статистиката се запазва без съществени промени и всред негласувалите, следва, че несъгласие със статуквото се изразява от около 725 000 българи. Ако пък приемем, че всички негласували са си спестили времето поради увереността им, че няма смисъл да гласуват, понеже нищо няма да се промени, то това се транслира в несъгласие със статуквото от страна на около 4 050 000 души.

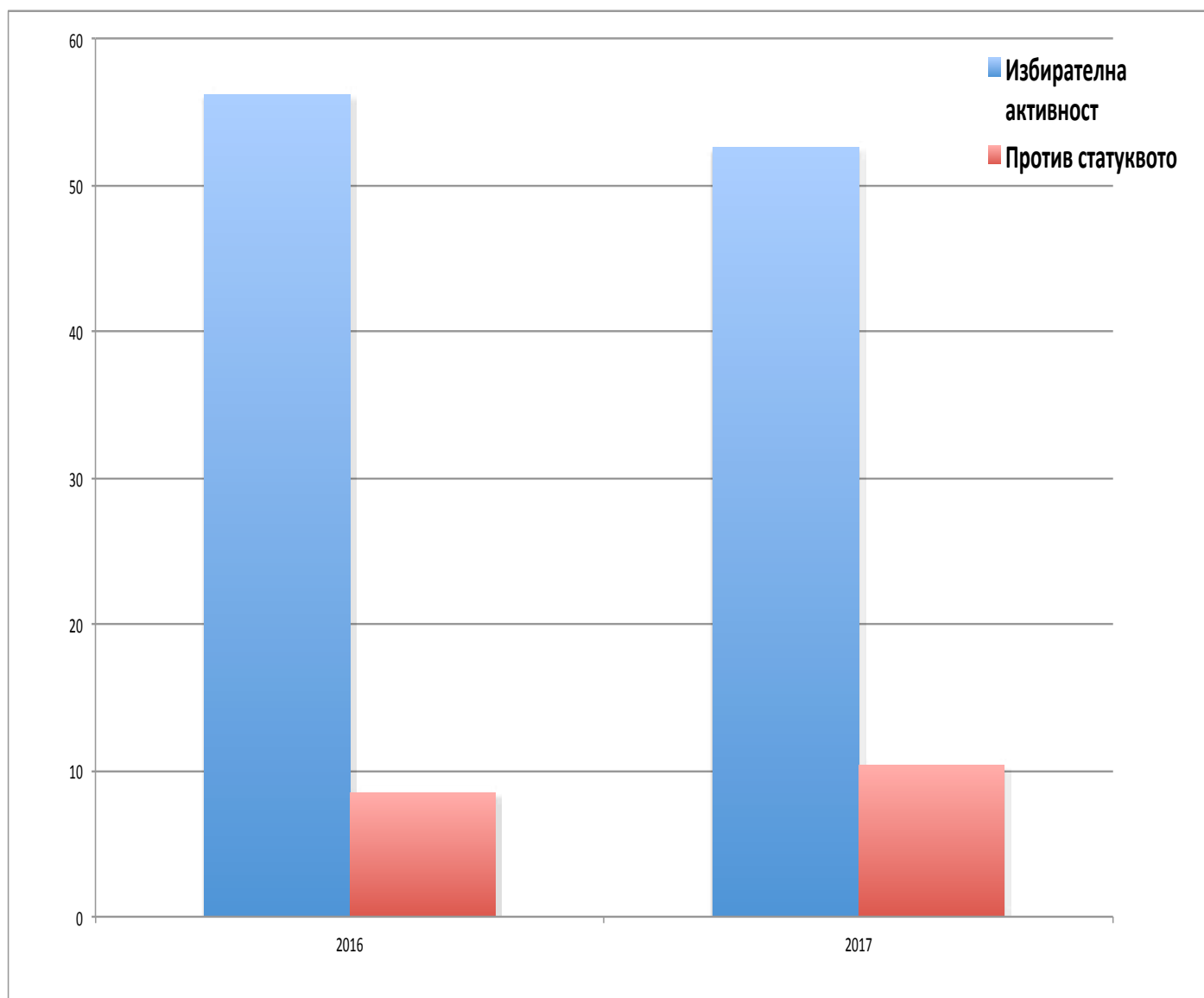
2 Да не говорим, че поне от преди около сто години Ярослав Хашек го е обявил като обективна закономерност, чрез пророчески мъдрите думи на (уж глупчото) добрия войник Швейк “Трябва нещо да се промени, за да си остане всичко по старому”...

3 С изключение на спонсорираните от “Воля”, които - засега поне - изглеждат просто да са креатура на ГЕРБ (или общите им спонсори зад кулисите)

4 Ако оприличим съвкупно тези механизми на един воденачен камък завързан за шията на плаващ в морето великан, който с последни сили се държи над водата, няма да сме много далеч от истината.

б) Горното води до генералния извод, че към момента в България и в чужбина има поне някъде между 700 000 и 4 000 000 български граждани, които искат коренна промяна, и които не се страхуват да го изразят чрез гласуването (или негласуването) си, нито пък са изпаднали до положението да продават гласа си. С други думи, “ножицата” (теоретическият диапазон, в който попадат несъгласните) се е разширила чувствително, в сравнение с предходните избори /8/.

Резултатите са представени графично на Фиг. 1. Въпреки че засега разполагаме само с две точки във времето, тази графика поставя началото на трасиране на тези параметри, което ще правим в бъдеще, за подпомагане на визуалното възприятие на тези важни явления - надеждата ни е, че все повече български граждани съставляващи мълчаливото морално мнозинство ще схванат реалностите на българската катастрофа и ще излязат от пашкулите си⁵.

Фиг. 1: Еволюция на избирателната активност и активно неодобряващите статуквото

Следващите гласувания няма да се забавят кой знае колко, понеже за всички стана вече очевидно, че времетраенето на всеки следващ мандат ще е не повече от две години: парите от новите заеми ще се свършват все по-бързо, натискът на пазарната икономика върви само нагоре, и когато липсва приличен дял на произведена в страната и консумирана в нея добавена стойност, даже за задоволяване на най-елементарните нужди на гражданите ще трябва да се оперира на дефицит далеч напред в необозримото бъдеще, ако не се mine към Програмата ЗАЕДНО /9,10/. С други думи, считаме, че скоро ще добавим още данни, с което точките в графиката ще описват по-надеждно и по-реалистично тенденцията.

5 Разбира се, това би станало само ако те се интересуват, гърсят и четат - или биват информирани от единакомислещи.

Изкушени сме - макар засега разчитайки само на две точки, както и по-горе - да построим и графика на потенциалния обхват на “мълчаливото морално мнозинство”. На Фиг. 2 са представени медианите на теоретичните диапазони както са изчислени в т. 6 по-горе и т. 6 в /8/. Като цифров израз тези диапазони в първо приближение са съответно 600 000 - 3 600 000 за изборите през 2016 г., и 700 000 - 4 000 000 за тези през 2017 г. Медианите са респективно 2 100 000 и 2 350 000, и това е показано на фигурата, за по-лесно визуализиране. Ще продължаваме да следим развитието на тези параметри, още повече, че - както вече се декларира по-горе - избори се очертава да има все по-често. Надяваме се, че - така визуализирана - тенденцията на нарастване на масата от недоволни българи, която наричаме “мълчаливото морално мнозинство”, ще поотвори очите на поне част от него, ще го стимулира да се активизира, така че то да престане да бъде мълчаливо, да излезе от черупката си и да се присъедини към революцията.

Фиг. 2: Развитие на недоволството. Медианата е средната точка между минимума и максимум на броя гласоподаватели, потенциално противници на статуквото.

Графиката на Фиг. 2 показва позицията на медианата на теоретическия диапазон (обхват) на недоволството, според официалните резултати от изборите през 2016 и 2017 г. Долната граница на диапазона се определя от реално изразилите несъгласие със статуквото в режим на участие в гласуването, а горната граница е лимитирана от сумата от негласувалите и изявено несъгласните. Когато тези общо 3 до 4 милиона души прогледнат и решат, че искат коренна промяна като единствения изход от безизходицата на нацията, българската катастрофа де факто ще приключи: вътре в един мандат на Народното Събрание прокарването на Програмата ЗАЕДНО е реализуемо и осигуряващо преход към истинска пряка демокрация, национална независимост и ликвидиране негативите на “бизнеса наречен политика” /11,12/.

Изводи

Всеки, който към този момент няма ясни изводи, просто трябва да започне да чете отново, започвайки от самото начало⁶.

Библиография:

1. www.zaedno.mobi
2. Ivan D.; Bulgaria, *terra europeansis incognita*; ISBN 978-954-91584-3-4; Dukaty; 2010.
3. I. Daraktchiev; Nomenklaturocracy or what exactly was Orwell right about; <https://www.academia.edu/4439386/>.

6 На някого може да му хрумне - освен всичко друго - че това резюме на изборните преживелици е вероятно единственият полезен и смислен резултат от изхарчените милиони на българския данъкоплатец. Няма да възразя!

4. www.zaedno.TV

5. И. Даракчиев; Въпрос за 1 000 000 \$ – “Какво ще се промени след като отминат изборите за президент на Република България?” (подказвам съвсем мъничко: “Нищо!”); <https://www.academia.edu/29587035/>.

6. И. Даракчиев; “Забравените протести и незабравимите избори”; <https://www.academia.edu/31991919/>.

7. <http://results.cik.bg/pi2017/rezultati/index.html>.

8. И. Даракчиев; “За възторженото начало на поредния дълъг национален махмурлук”; <https://www.academia.edu/30078526/>.

9. ПРОГРАМА на национално движение ЗАЕДНО; http://zaedno.mobi/Zaedno/Nacalo_files/111222333.pdf.

10. И. Даракчиев; Програмата на ДД ЗАЕДНО – единствената Национална Доктрина за България: размисления върху изобилието от “национални доктрини” и “национални стратегии” като способ за дефокусирането на нацията; <https://www.academia.edu/29482364/>.

11. И. Даракчиев; Основните икономически съображения предопределящи предстоящата революция в България; <https://www.academia.edu/8735447/>.

12. I. Daraktchiev; The Revolution within Democracy; <https://www.academia.edu/5804006/>.